

Leon Bomeyho
1912 - 1989 ps. "Kontrym"

Urodzony 28 czerwca 1912r w ellińsku litewskim, w rodzinie starego, kresowego rodu o bogatych tradycjach walki wolnościowych. Prawnuk Ignacego Bomeyho, filomata i przyjaciela Adama Mickiewicza, uczestnika iourtanie listopadowego i Wielkiej Emigracji, ^{potem} (odkrywcę, inżyniera budowlanego, naukowca w Chile.

Ojciec Leona, Aleksander zesłaniec syberyjski, żołnierz 5 dywizji Syberyjskiej, legionista, uczestnik wojny 1920r, osadnik wójhocy, osiadł na state w Zylbertowce ¹⁴ Złocięta.

Leon Bomeyho honorowy z pierwszą lokatą, szlachez Podoficerski, 26 Pułku Wojsk Wlkp. im Hetmana Jana Karola Chodkiewicza w Baranowicach, zostaje awansowany do stopnia starszego wachmistra rezerwy.

Żołnierz Wresnia ze swoim macierzystym pułkiem biera udział w ośmiej bitwach Wolskiego i Szwedów oraz przedmoście ptockiego, Walew pod ellińskiem Marociekim oraz w drugiej bitwie Tomarouskiej a także pod Kraonobrodem (23.09.39) Wycofuje się z walk frontowych 27.09.39 z chwileg robicie pułku, Ręgnie z przejcia na Węgrzy z szóstym pułkiem, wacia honno, w mundurze i bronie do Zylbertowce ¹⁴ Złocięta.

Przystępuje samorzutnie do organizacji homórch konspiracyjnych, wśród miejskiej polskiej ludności i osadników wójhocy. Rozpoczyna zbieranie i

magarynowanie broni w swojej posiadłości. W jesieni 1941. zostaje zaprzysiężony na rotę ZWZ. Rozpoczyna, jako jeden z pierwszych, pracę konspiracyjną w siatce obwodu stouogrodzkim "Stany" kompanii

okryponimie

Zdrużenie "Ellydio". Jest wspólnie z rodziną Brodaczewów i por. Adamem Borzobohodym ps. "Jolito" organizatorem Egzaminu międzynarodowej Walki, stouogrodzka, Brzeskie/Buzim a obracaniem w Białymostku z organizacją punktów przerzutowych i melin odcie konspiracji.

z wypracowania

W miarę wzrostu siatki konspiracyjnej w 1942 przyjmuje całość spraw organizacyjnych i zostaje zastępcą komendanta na rejon zdrużeniowski. Wejście do konspiracji starszego brata Henryka i siostry Zofii, Łucjanek i sanitariuszkę. Tybertowiczówna staje się ostoją organizacji ZWZ-AK. Udziałem w suszy dom rodzinny na osiedle kurm podoficerskiego o kryponimie "Pehlin".

Nasycenie rejonu zdrużeniowskiego oddziałami RONA (Ruskoje Osvoboditelno Armie - gen. J. Kaminińskiego) i równoczesna intensyfikacja działalności konspiracyjnej, potęgując zagrożenie dekonspiracji i aresztowania. Kontyngent "anonimowy" już na chorążego zmierzony jest w październiku 1944r do ukrywania się i przejścia do partyzantki. Botgera wiosną do III batalionu "Bohdancho" w grupowaniu Stadiemierishim w którym organizuje zwiad konny.

Bierze udział we wszystkich walkach batalionu, w zdobycianiu Brodaczuli i wypadnie na Wsielub. Solne łazy to wbrojenie, internowanie w

3-
Młodniczek i Katusche, obóz w Riaraniu, średnie-
kuch i dwa lata pracy w lesie.

po powrocie do kraju osiedle się w Opolu
Śląskim gdzie przebywa do swojej śmierci 28.01
1989r. i tamże zostaje pochowany. Odznaczony
został Krzyżem Walkomych i Krzyżem Armii
Krajowej.

Jenny Potoczna

Źródła

1. Wspomnienie o chor. "Kontrymie" - Józef Żwirógrodki
p. "Turkuc"

2. Odznaki na wieciskach - Nota redakcyjna
Leon Domayko "Kontrym"
Biuletyn Środowiska Żołnierzy AK, Oddział Nowo -
- gródki nr 2 - Kwiecień 1989r.

3. Własne wspomnienie.

Handwritten text in purple ink, possibly a signature or name, located in the center of the page. The text is mirrored and appears to be bleed-through from the reverse side of the paper.